

BAB 4

ANALISIS DATA

4.1 Pengenalan

Maklumat dan data kajian tentang penggunaan cerpen dalam pengajaran Bahasa Melayu tingkatan dua ini telah dikumpulkan selama lapan minggu. Maklumat dan data yang dikumpulkan dianalisis dan diinterpretasi berdasarkan objektif-objektif kajian iaitu ;

1. Pengetahuan, persediaan dan kecekapan guru Bahasa Melayu tentang penggunaan cerpen dalam pengajaran BM.
2. Faktor-faktor yang mendorong guru menggunakan sesebuah cerpen dalam pengajaran BM.
3. Pengelolaan dan penyampaian pengajaran BM menggunakan cerpen.
4. Bentuk penilaian yang diberi oleh guru berkaitan dengan penggunaan cerpen dalam pengajaran BM.
5. Masalah yang dihadapi oleh guru berhubung dengan penggunaan cerpen dalam pengajaran BM.
6. Sambutan pelajar terhadap pengajaran BM menggunakan cerpen.

Penyelidik menggunakan teknik temubual, pemerhatian dan soal selidik untuk pelajar dalam usaha pengkaji mengumpul maklumat dan data yang diperlukan. Oleh kerana maklumat dan data dikumpul melalui temubual, pemerhatian dan soal selidik, pengkaji membuat huraian secara intergratif, bagi menggabungkan maklumat daripada

pelbagai sumber tentang keadaan pelaksanaan pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.

Maklumat diperolehi oleh pengkaji daripada pemerhatian berstruktur terhadap pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen, diperjelas oleh maklumat daripada temubual berstruktur dan pemerhatian tidak berstruktur yang dijalankan dengan 6 orang guru Bahasa Melayu yang dipilih. Hasil daripada pemerhatian tidak berstruktur dapat memperkukuh maklumat yang diperolehi daripada temubual dengan guru-guru BM, pengetua dan guru Panitia Bahasa Melayu. Bagi memantapkan maklumat yang diperoleh tentang sambutan dan minat pelajar, pengkaji telah mengedar soal selidik kepada para pelajar setelah mengikuti tiga kali pengajaran oleh seseorang guru. Dengan membuat huraian secara intergratif ini maklumat yang diperolehi dapat memberi gambaran yang lebih tepat tentang pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen dalam bilik darjah yang dilibatkan dalam kajian ini.

Dalam kajian ini pengkaji telah memilih enam orang guru Bahasa Melayu Tingkatan Dua iaitu, dua orang guru lelaki dan empat orang guru perempuan sebagai subjek kajian. Bagi memudahkan perbincangan dan melindungi identiti guru-guru tersebut penyelidik menamakan mereka sebagai Subjek A1, Subjek B2, Subjek C3, Subjek D4, Subjek E5 dan Subjek F6.

Subjek mempunyai perbezaan tempoh pengalaman mengajar. Subjek A1 mempunyai 27 tahun pengalaman, Subjek F6 mempunyai 17 tahun pengalaman, Subjek B2 dan D4 mempunyai 14 tahun pengalaman, Subjek E5 mempunyai 5 tahun pengalaman dan Subjek C3 mempunyai setahun pengalaman mengajar.

Kesemua subjek adalah guru terlatih. Subjek B2, D4 dan E5 berkelulusan universiti dan major dalam pengajaran Bahasa Melayu manakala Subjek A1, C3 dan F6 berkelulusan maktab perguruan juga mempunyai kelayakan dalam pengajaran Bahasa Melayu.

Subjek A1, D4 dan F6 pernah mengikuti pelbagai kursus pengajaran Bahasa Melayu manakala Subjek B2, C3 dan E5 hanya mendapat pendedahan tentang pengajaran Bahasa Melayu semasa di universiti dan maktab perguruan.

Subjek A1, B2, D4, E5 dan F6 juga mengajar mata pelajaran lain seperti Pendidikan Jasmani dan Kesihatan, Pendidikan Seni, Bahasa Cina, Kesusasteraan Melayu dan Sejarah. Hanya Subjek C3 hanya mengajar Bahasa Melayu sahaja.

Dalam usaha mengumpulkan maklumat dan data, pengkaji tidak menghadapi sebarang masalah besar. Hanya pada awal pertemuan dengan Subjek B2 dan E5, mereka agak keberatan untuk menjadi subjek kajian. Menurut B2,

“... kawan tidak pernah menggunakan cerpen.”

Subjek E5 pula menyatakan,

“... saya sudah habis mengajar cerpen.”

Namun setelah diminta pertolongan, kedua-dua mereka bersetuju untuk menjadi subjek kajian.

Satu lagi masalah kecil yang dihadapi ialah peperiksaan dan penilaian kurikulum. Akibatnya 3 orang subjek iaitu, Subjek D4, E5 dan F6 telah bersedia membantu pengkaji menjalankan pengajaran BM menggunakan cerpen 3 minggu berturut-turut. Secara umumnya Pemerhatian Berstruktur pengajaran ke enam-enam orang subjek telah dilaksanakan dengan sempurna (Sila Lihat Jadual 1).

Pengkaji juga mendapat kerjasama yang padu daripada pengetua, guru kanan bidang bahasa, ketua panitia Bahasa Melayu dan guru-guru Bahasa Melayu kedua-dua buah sekolah. Rata-rata semuanya amat menyokong penggunaan bahan sastra dalam pengajaran Bahasa Melayu. Pengetua kedua-dua buah sekolah, amat menyokong penggunaan bahan sastra dalam pengajaran bahasa Melayu. Menurut mereka, bahan sastra amat penting untuk menerapkan nilai-nilai murni kepada para pelajar. Selain itu, bahan sastra juga mempunyai unsur-unsur bahasa yang menarik.

Ketua Panitia Bahasa Melayu pula, beranggapan sebilangan besar guru Bahasa Melayu tidak menggunakan bahan sastra walaupun mereka tahu peruntukan 1 waktu seminggu untuk penggunaan bahan sastra dalam pengajaran Bahasa Melayu.

Guru Kanan Bidang pula amat menitikberatkan penggunaan bahan sastra dalam pengajaran Bahasa Melayu. Namun apa yang dikesali ialah sebahagian besar guru Bahasa Melayu yang tidak mengendahkan penggunaannya. Apa yang lebih menyedihkan ialah ramai guru Bahasa Melayu yang tidak mengetahui atau tidak menggunakan teks mobile sastra yang disediakan oleh pihak sekolah.

Namun dalam pertemuan dengan beberapa orang guru Bahasa Melayu yang telah berpengalaman lebih 10 tahun mengajar, rata-rata mereka menggunakan pelbagai bahan sastra kerana lebih memudahkan pengajaran dan pembelajaran. Ini adalah kerana bahan sastra mudah diperolehi, sama ada melalui surat khabar, majalah, antologi cerpen selain daripada teks sastra yang disarankan oleh Kementerian Pendidikan Malaysia dalam Sukatan Pelajaran Tingkatan Dua KBSM.

BIL	TARIKH	HARI	MASA	SESI PAGI	SESI PETANG
1.	18 Jun 1998	Khamis	0950-1025	Subjek C3	
2.	25 Jun 1998	Khamis	1230-1305	Subjek A1	
3.	23 Julai 1998	Khamis	1230-1305	Subjek A1	
4.	23 Julai 1998	Khamis	0730-0840	Subjek B2	
5.	23 Julai 1998	Khamis	0950-1025	Subjek C3	
6.	12 Ogos 1998	Rabu	0855-0930	Subjek A1	
7.	13 Ogos 1998	Khamis	0730-0840	Subjek B2	
8.	13 Ogos 1998	Khamis	0950-1025	Subjek C3	
9.	19 Ogos 1998	Rabu	1155-1230	Subjek B2	
10.	12 Ogos 1998	Rabu	1630-1705		Subjek D4
11.	12 Ogos 1998	Rabu	1740-1810		Subjek E5
12.	12 Ogos 1998	Rabu	1810-1840		Subjek F6
13.	19 Ogos 1998	Rabu	1630-1705		Subjek D4
14.	19 Ogos 1998	Rabu	1740-1810		Subjek E5
15.	20 Ogos 1998	Khamis	1340-1415		Subjek F6
16.	26 Ogos 1998	Rabu	1630-1705		Subjek D4
17.	26 Ogos 1998	Rabu	1740-1810		Subjek E5
18.	26 Ogos 1998	Rabu	1810-1840		Subjek F6

Jadual 1 : Jadual Pemerhatian Berstruktur Pengajaran Enam Orang Subjek.

4.2 Perbincangan Hasil Kajian

Pengkaji membincangkan hasil kajian berasaskan enam objektif kajian.

4.2.1 Pengetahuan, persediaan dan kecekapan guru menggunakan cerpen dalam pengajaran Bahasa Melayu.

- a) Pengetahuan guru menggunakan cerpen dalam pengajaran bahasa Melayu.

Untuk mendapat maklumat tentang pengetahuan subjek berkaitan dengan penggunaan cerpen dalam pengajaran bahasa Melayu, pengkaji telah menggunakan borang Data Guru. (Sila Lihat LAMPIRAN VI).

Min bagi setiap subjek diperolehi dengan mencampurkan markat bagi setiap perkara dibahagi dengan bilangan perkara yang diambil kira. Contohnya min pemahaman bagi Subjek A1 ialah $4+4+3+4+4= 3.75$. Dengan ini min pemahaman bagi setiap subjek dapat diperolehi.

Min bagi setiap perkara pula diperolehi dengan mencampurkan markat bagi setiap subjek dibahagi dengan bilangan subjek. Dengan ini min bagi setiap perkara dapat diperolehi. Contohnya min bagi matlamat pendidikan bahasa Melayu ialah $4 + 2 + 4 + 4 + 0 + 4 = 3$.

Min keseluruhan didapati dengan mencampurkan min perkara setiap subjek dibahagi dengan bilangan subjek iaitu $3.75+1.75+3.54+4.0+0.3.75+6 = 2.8$. Oleh itu min keseluruhan boleh diperolehi melalui dua cara di atas. Min pemahaman dan pengetahuan subjek secara keseluruhan adalah 2.8 iaitu subjek mempunyai pengetahuan yang sederhana sahaja.

Daripada Jadual 2, secara keseluruhannya, Subjek A1, C3, D4 dan F6 mempunyai pengetahuan yang amat baik. Manakala Subjek B2 pengetahuannya agak cetek tentang penggunaan cerpen dalam pengajaran Bahasa Melayu walaupun telah 14 tahun berpengalaman mengajar khususnya dalam mata pelajaran Pendidikan Seni. Hal ini dikuatkan lagi semasa pengkaji meminta Subjek B2 menjadi salah seorang subjek, beliau berkata,

“... kawan tak pernah gunakan cerpen
dalam pengajaran Bahasa Melayu.”

Subjek E5 pula, langsung tidak menjawab kesemua soalan. Subjek E5 juga semasa ditemui pada peringkat awal sebelum kajian dijalankan telah berkata,

“... saya sudah habis mengajar cerpen.”

Perkara	Subjek						Min
	A1	B2	C3	D4	E5	F6	
Matlamat Pendidikan Bahasa Melayu menggunakan cerpen	4	2	4	4	-	4	3
Objektif Pendidikan Bahasa Melayu menggunakan cerpen	4	2	3	4	-	4	2.8
Penekanan dan Strategi Dalam Sukatan Pelajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen	3	2	4	4	-	4	2.8
Perubahan Dalam Subjek Bahasa Melayu menggunakan cerpen	4	1	3	4	-	3	2.5
Min Pemahaman Subjek	3.75	1.75	3.5	4.0	-	3.75	2.8

Petunjuk :

- 1 = Tidak memuaskan
- 2 = Sederhana
- 3 = Memuaskan
- 4 = Baik

Jadual 2 : Penaksiran Pengetahuan Guru Menggunakan Cerpen dalam Pengajaran Bahasa Melayu.

- b) Persediaan dan kecekapan guru menggunakan cerpen dalam pengajaran Bahasa Melayu.

Berkaitan dengan persediaan dan kecekapan guru menggunakan cerpen dalam pengajaran Bahasa Melayu, pengkaji mengumpul data daripada temubual tidak berstruktur dan melalui pemerhatian berstruktur (rakaman video).

Didapati Subjek A1, B2, C3, D4 dan F6 telah bersedia sebelum masuk ke kelas dalam pemerhatian pertama, kedua dan ketiga. Subjek E5 menggunakan buku teks dalam pemerhatian pertama dan kedua dan sentiasa merujuk buku teks semasa pengajarannya.

Daripada segi kecekapan pula, Subjek D4 dan F6 kelihatan mengajar begitu bersahaja. Subjek A1 pula begitu berhati-hati dan amat teliti semasa pengajaran dijalankan. Bagi Subjek B2 pengajarannya agak sederhana. Subjek C3 agak gugup semasa menyampaikan pengajarannya. Ini jelas melalui intonasi suara beliau dan pergerakan yang terlalu kerap tanpa tujuan yang munasabah. Malah Subjek C3 sering kali berjumpa dengan pengkaji semasa pengajaran sedang berjalan dan bertanya,

“... boleh ke pengajaran saya?”

dan

“Betul ke apa yang saya ajar?”

Sebagai pengkaji saya hanya meminta Subjek C3 untuk meneruskan pengajarannya.

Bagi Subjek E5 pula, beliau tidak begitu cekap menggunakan cerpen sebagai bahan pengajaran Bahasa Melayu. Malah Subjek E5 juga tidak membincangkan soalan pemahaman yang dibuat dalam pemerhatian pertama, kedua dan ketiga. Beliau meminta pelajar menjawabnya di rumah. Dalam pemerhatian ketiga, Subjek E5 mencatatkan ke

semua watak di papan hitam, pengajaran beliau dalam ketiga-tiga pemerhatian adalah seolah-olah pengajaran membaca.

4.2.2 Faktor-faktor yang mendorong guru menggunakan sesebuah cerpen dalam pengajaran Bahasa Melayu.

Penggunaan bahan sastera dalam pengajaran Bahasa Melayu adalah wajib (Sila Lihat LAMPIRAN II). Oleh itu sepatutnya tidak ada sebab guru Bahasa Melayu mengabaikan pengajaran bahasa Melayu menggunakan bahan sastera.

Daripada temubual tidak berstruktur dan Data Guru soalan No.17-18 dan 21 (Sila Lihat LAMPIRAN VI). Subjek D4, E5 dan F6 menggunakan bahan sastera 4 kali sebulan iaitu seminggu sekali sebagaimana yang disarankan oleh Kementerian Pendidikan Malaysia. Menurut Subjek F6 semua guru Bahasa Melayu dimestikan menggunakan bahan sastera dalam pengajaran bahasa Melayu seminggu sekali dan sering ditekankan dalam mesyuarat Panitia Bahasa Melayu. Subjek A1 menggunakan bahan sastera dalam pengajaran Bahasa Melayu 3 kali sebulan. Subjek B2, menggunakan bahan sastera sebagai bahan pengajaran Bahasa Melayu 2 kali sebulan, manakala Subjek C3 ali sebulan sekali. Menurut subjek A1, ketua panitia Bahasa Melayu sekolahnya jarang sekali bermesyuarat dan tidak langsung menekankan penggunaan bahan sastera dalam pengajaran Bahasa Melayu. Semua terpulang kepada inisiatif para guru Bahasa Melayu.

Bagi Subjek A1, faktor pendorong beliau menggunakan bahan sastera dalam pengajaran Bahasa Melayu ialah kepelbagaian cerita yang menarik untuk digarab oleh para pelajarnya. Bagi Subjek B2 pula faktor pendorongnya adalah kerana telah

ditetapkan dalam Sukatan Pelajaran Bahasa Melayu dan juga kerana ingin mendedahkan keindahan Bahasa Melayu di kalangan pelajar-pelajar bukan Melayu. Bagi Subjek C3, penggunaan bahan sastera adalah untuk mendedahkan kepelbagaian bahan menarik kepada para pelajarnya. Subjek B4 beranggapan bahan sastera akan mengurangkan rasa bosan belajar pelajar-pelajarnya dan secara tidak langsung dapat menyalurkan nilai-nilai murni dengan lebih mudah. Subjek E5 pula tidak memberi sebarang komen. Bagi Subjek F6, beliau menggunakan bahan sastera dalam pengajaran Bahasa Melayu kerana telah ditetapkan dalam Sukatan Pelajaran.

4.2.3 Pengelolaan dan Penyampaian Pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.

a) Pengelolaan pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.

Pengkaji mendapati keenam-enam subjek kajian telah mengelolakan kelas dengan baik. Semua subjek meminta atau bertanya soalan secara bercapah. Bagi Subjek A1 dan F6, pelajar-pelajar mereka telah pun sekian lama diajar dengan menggunakan kaedah kumpulan. Jadi, semasa ketiga-tiga kali pemerhatian terhadap subjek A1 dan F6, pengajaran mereka berjalan dengan lancar. Kumpulan yang ditubuhkan juga terdiri daripada pelbagai jantina dan keturunan. Bagi Subjek B2, C3, D4 dan E5, mereka mengadakan soal jawab individu kecuali semasa pemerhatian ketiga, Subjek C3 mengadakan lakonan berpasangan.

b) Penyampaian pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.

Maklumat penyampaian pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen diperolehi daripada pemerhatian pengajaran keenam-enam subjek sebanyak 3 kali seorang. Bagi Subjek A1, B2 dan C3, setaip kali pemerhatian dibuat mereka telah menggunakan lebih 20 minit daripada masa yang diperuntukkan iaitu 40 minit. Keadaan ini berlaku kerana waktu anjal bagi pengajaran Bahasa Melayu di sekolah ketiga-tiga subjek ini ditetapkan 2 waktu setiap kali pengajaran. Malah menurut Subjek A1, 1 waktu untuk menggunakan bahan sastera dalam pengajaran Bahasa Melayu tidak mencukupi. Manakala Subjek D4, E5 dan F6, mereka hanya menggunakan 25 hingga 30 minit sahaja untuk menyempurnakan pengajaran mereka menggunakan bahan sastera.

Daripada segi kekerapan aktiviti pengajaran pula, daripada tiga kali pemerhatian, Subjek B2 dan E5 paling kerap mengadakan aktiviti bacaan kuat. Subjek B2 juga menjalankan aktiviti bacaan senyap setiap kali pemerhatian dibuat. Subjek B2 dan F6 pula paling kerap menjalankan aktiviti memahami makna perkataan (perbendaharaan kata). Namun tiada seorang pun subjek yang meminta pelajarnya merujuk kamus untuk mencari makna kecuali beberapa orang pelajar Subjek A1, itu pun atas inisiatif mereka sendiri. Aktiviti pemahaman hanya dilaksanakan oleh Subjek B2 sebanyak 2 kali dan Subjek F6 hanya sekali.

Subjek F6 paling kerap menjalankan aktiviti meringkaskan cerpen (sinopsis/isi-isi penting). Aktiviti lakonan hanya dijalankan sekali bagi tiga subjek iaitu, Subjek A1, C3 dan F6. Aktiviti perbincangan (lisan) dilaksanakan sebanyak 3 kali oleh semua subjek kecuali B2 yang hanya membuat sekali sahaja perbincangan. Aspek tatabahasa langsung tidak disentuh oleh kesemua subjek kecuali hanya sekali oleh Subjek F6 iaitu, tentang Kata Majmuk Gabungan. Kesemua subjek juga tidak melupakan aktiviti yang

penting iaitu menulis. Subjek B2 dan F6 setiap kali pengajaran akan melaksanakan aktiviti menulis. Bagi Subjek A1, C3, D4 dan E5 masing-masing melaksanakan 2 kali sahaja aktiviti menulis. Kekerapan aktiviti pengajaran dapat dilihat dengan lebih jelas dalam Jadual 3.

Aktiviti	A1	B2	C3	D4	E5	F6
1. Bacaan Kuat	1	3	3	2	3	-
2. Merujuk Kamus	-	-	-	-	-	-
3. Pemahaman	-	2	-	-	-	1
4. Sinopsis/Isi-isi Penting	-	-	2	-	-	3
5. Lakonan	1	-	1	-	-	1
6. Perbincangan/Lisan	3	1	3	3	3	3
7. Tatabahasa	-	-	-	-	-	1
8. Menulis	2	3	2	2	2	3

Petunjuk :

1,2 dan 3 adalah kekerapan aktiviti dijalankan daripada 3 kali pemerhatian.

Jadual 3 : Kekerapan Aktiviti Pengajaran.

4.2.4 Bentuk Penilaian yang diberi oleh Guru Berkaitan dengan Penggunaan Cerpen dalam Pengajaran Bahasa Melayu.

Terdapat 2 penilaian iaitu, penilaian sumatif dan penilaian formatif. Oleh kerana kajian ini dijalankan lapan minggu, penilaian formatif tidak dijalankan memandangkan penilaian itu sepatutnya dijalankan pada akhir penggal atau peperiksaan akhir tahun. Mengikut Subjek C3 dan F6 petikan daripada bahan cerpen untuk soalan sering digunakan untuk soalan pemahaman sama ada dalam ujian kurikulum mahupun peperiksaan pertengahan tahun dan peperiksaan akhir tahun.

Kesemua subjek menjalankan ujian formatif semasa dan selepas pengajaran kecuali Subjek B2. Menurut Subjek A1, beliau sering mengadakan kuiz dan teks silang kata. Bagi Subjek C3 dan F6, mereka mengadakan soalan pemahaman. Tetapi menurut Subjek D4, pelajar membuat penilaian sendiri selepas membaca cerpen. Pernyataan ini amat meragukan kerana tiada satu garis ukur yang membuktikan pelajarnya membuat penilaian. Subjek E5 membuat latihan dan ujian ringkas bagi menilai keberkesanan pengajaran dan pembelajaran menggunakan bahan sastera dalam pengajaran Bahasa Melayu.

Daripada 3 kali pemerhatian bagi setiap subjek, pengkaji mendapati, Subjek A1 ada menjalankan penilaian formatif dalam 2 pengajaran iaitu, pengajaran pertama Subjek A1 menyediakan teka silang kata tetapi tiada perbincangan dijalankan. Pelajar diminta membuatnya di rumah. Dalam pengajaran ketiga, Subjek A1, menilai para pelajar melalui aktiviti membina kata. Penilaian dibuat secara terus dan markah diberi kepada semua kumpulan yang terlibat. Subjek A1 juga memberi pujian kepada semua kumpulan kerana telah berusaha membina banyak perkataan daripada 3 perkataan yang diberi.

Subjek B2, menilai para pelajar daripada soalan pemahaman yang dibentuknya. Namun tiada perbincangan yang dijalankan. Pelajar diminta menjawab soalan tersebut di rumah. Subjek E5 pula sekadar menggunakan soalan pemahaman yang terdapat dalam buku teks. Perbincangan tentang jawapan juga tidak dilaksanakan. Bagi Subjek C3 pula, soalan pemahaman dibentuk oleh pelajar-pelajar dalam kumpulan. Setiap kumpulan mengajukan soalan dan kumpulan lain menjawabnya. Ketiga-tiga Subjek, B2, E5 dan C3 hanya menilai sekali sahaja daripada 3 kali pemerhatian.

Subjek D4, menilai pelajarannya melalui aktiviti menukarkan bahasa biasa ke bahasa sastera. Para pelajarannya telah memberikan jawapan yang baik dan beliau memuji hasil mereka. Subjek F6 pula meminta para pelajarannya melakarkan watak-watak yang telah dipelajari dan menerangkan hasil lakaran mereka kepada kelas. Pujian diberi oleh guru. Semasa pemerhatian seterusnya, Subjek F6 meminta para pelajarannya mencipta pantun. Subjek F6 juga meminta para pelajarannya mencipta pantun dalam pemerhatian yang lain. Dengan ini, hanya Subjek F6 menjalankan penilaian ketiga-tiga kali semasa pemerhatian dijalankan oleh pengkaji.

4.2.5 Masalah yang dihadapi oleh guru berhubung dengan penggunaan cerpen dalam Pengajaran Bahasa Melayu.

Beberapa masalah telah dikongsi bersama oleh keenam-enam subjek dengan pengkaji. Bagi Subjek A1, beliau menghadapi masalah tidak cukup masa. 1 waktu pengajaran adalah tidak mencukupi. Beliau mencadangkan 2 waktu diperuntukan untuk pengajaran bahan sastera. Pengkaji dapati Subjek A1 sering menggunakan masa melebihi 20 minit daripada waktu pengajaran sebenar setiap kali pemerhatian dijalankan.

Malah Subjek B2 dan C3 turut menggunakan melebihi 10 hingga 15 minit dalam setiap kali pemerhatian.

Subjek B2 pula, menyatakan masalah utama beliau ialah untuk menyediakan bahan. Sebenarnya dalam temubual tidak berstruktur dengan guru bidang bahasa di sekolah. Subjek B2, guru kanan bidang bahasa menyatakan terdapat 3 set mobile teks sastera yang disediakan. Biasanya cuma Subjek A1 sahaja yang meminjamnya, daripada 9 orang guru Bahasa Melayu di sekolah tersebut.

Masalah yang dihadapi oleh Subjek C3 ialah pelajar tidak memahami mesej yang hendak disampaikan khususnya para pelajar berketurunan Cina. Keadaan ini jelas bagi pengkaji iaitu, semasa membuat pemerhatian di dua buah sekolah. Sekolah Subjek A1, B2 dan C3, majoriti pelajarannya adalah berketurunan Cina manakala di sekolah Subjek D4, E5 dan F6 majoriti pelajarannya berketurunan Melayu. Respon yang diberi terhadap pengajaran guru semasa pemerhatian dibuat adalah lebih menggalakkan di kelas majoriti pelajar Melayu.

Bagi Subjek D4, masalah yang dihadapinya berkaitan laras bahasa sastera, penguasaan Bahasa Melayu di kalangan para pelajar kurang memuaskan, pelajar kurang minat membaca bahan sastera. Namun, semasa 3 kali pemerhatian dijalankan dengan kecekapan Subjek D4 mengendalikan pengajarannya, para pelajar kelihatan seronok dan memberikan respon 2 hala yang amat baik.

Subjek E5, apabila ditanya tentang masalah yang dihadapinya, beliau menyatakan, tiada masalah. Semasa pemerhatian dijalankan, Subjek E5, 2 kali membuat bacaan dan pemahaman. Soalan pemahaman diambil daripada buku teks dan tiada perbincangan dijalankan. Pemerhatian kali ketiga pula, Subjek E5 meminta para pelajar membaca bahan cerpen yang juga diambil daripada buku teks dan beliau mencatatkan

nama-nama watak di papan hitam. Subjek E5 juga tidak membetulkan sebutan dan intonasi para pelajarnya.

Menurut Subjek F6, masalah utama yang dihadapinya ialah para pelajarnya tidak membaca bahan sastera di rumah dan sering kali tidak membawa bahan sampingan seperti keratan akhbar seperti yang diarahkan oleh guru. Semasa 3 kali pemerhatian, Subjek F6, menggunakan teks antologi cerpen sebanyak 2 kali dan sekali lagi menggunakan Dewan Siswa yang dibekalkan. Ini mungkin sekali untuk memudahkan pengajaran dan tidak mengecewakan pengkaji pada tarikh dan masa yang telah dipersetujui bersama-sama.

4.2.6 Sambutan Pelajar Terhadap Pengajaran Bahasa Melayu Menggunakan Cerpen.

Sambutan pelajar terhadap pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen diperolehi daripada respon para pelajar dalam soal selidik yang diberikan setelah mereka mengikuti tiga kali pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen. Soal selidik tentang sambutan pelajar ini mengandungi 13 kenyataan. (Sila Lihat LAMPIRAN VII).

Setelah meneliti data yang diperolehi daripada respon para pelajar dalam soal selidik, didapati sambutan para pelajar terhadap pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen adalah pada peringkat sederhana iaitu, hanya 60.93% daripada 165 pelajar yang memberi respon 'Ya'. 23.67% pelajar memberi respon 'Tidak', dan 15.40% memberi respon 'Tidak Tahu'.

Dalam perbincangan tentang sambutan pelajar, pengkaji membincangkan tentang minat dan manfaat penggunaan cerpen dalam pengajaran Bahasa Melayu.

- a) Sambutan pelajar terhadap pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen daripada sudut peningkatan kebolehan bahasa pelajar

Pelajar/Sambutan	Ya (%)	Tidak (%)	Tidak Tahu (%)	Jumlah (%)
Subjek A1	90.9	3.0	6.1	100
Subjek B2	63.6	12.2	15.2	100
Subjek C3	42.9	10.7	46.4	100
Subjek D4	73.3	10.0	16.7	100
Subjek 5	86.4	0.0	13.6	100
Subjek F6	89.4	5.3	5.3	100

Jadual 4 : Sambutan Pelajar daripada Sudut Peningkatan Kebolehan Bahasa

Daripada jadual di atas, sambutan pelajar terhadap peningkatan kebolehan bahasa mereka bagi 5 orang subjek iaitu Subjek A1, B2, D4, E5 dan F6 agak memuaskan kecuali Subjek C3 yang hanya 42.9% menjawab 'Ya'. Peratusan yang agak besar yang tidak dapat mengesan peningkatan kebolehan bahasa mereka setelah belajar menggunakan bahan sastera khususnya pelajar Subjek C3 iaitu, 10.7% menjawab, 'Tidak', dan 46.4% menjawab 'Tidak Tahu'.

Daripada pemerhatian yang dijalankan terhadap pengajaran didapati Subjek C3 tidak membetulkan sebutan dan intonasi pelajar-pelajarnya yang majoritinya

berketurunan Cina. Malah semasa pengajaran dijalankan beberapa orang pelajar berbual-bual dan tidak memberi perhatian terhadap pelajaran. Subjek C3 tidak langsung menegur pelajar-pelajar berkenaan.

Pelajar Subjek A1, 90.9% memberi respon 'Ya' kerana dalam setiap kali pemerhatian yang dibuat, Subjek A1 sentiasa membetulkan sebarang kesilapan yang dilakukan oleh para pelajarnya.

Pelajar Subjek D4, E5 dan F6, begitu ramai memberi respon 'Ya' iaitu, melebihi 70% besar kemungkinan akibat daripada 2 faktor utama. Faktor pertama ialah pelajar subjek-subjek ini terdiri daripada pelajar yang pandai iaitu pelajar kelas A dan kelas khas. Faktor kedua ialah majoriti pelajar subjek-subjek ini berketurunan Melayu.

- b) Sambutan pelajar terhadap pengajaran bahasa Melayu menggunakan cerpen daripada sudut nilai-nilai murni.

Pelajar/Sambutan	Ya (%)	Tidak (%)	Tidak Tahu (%)	Jumlah (%)
Subjek A1	90.9	3.0	6.1	100
Subjek B2	72.7	15.2	12.1	100
Subjek C3	82.1	0.0	17.9	100
Subjek D4	83.4	13.3	3.3	100
Subjek E5	86.4	0.0	13.6	100
Subjek F6	94.7	0.0	5.3	100

Jadual 5 : Sambutan Pelajar daripada Sudut Nilai-nilai Murni

Daripada jadual di atas, pelajar Subjek A1, C3, D4, E5 dan F6, memberi respon 'Ya' melebihi 80% manakala Subjek B2 hanya respon 72.7%. Dapatan juga

menunjukkan kesemua subjek iaitu memberi respon ‘Tidak’ dan 58.3% memberi respon ‘Tidak Tahu’. Ini menunjukkan Subjek C3 tidak memberi penekanan terhadap nilai-nilai murni semasa pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen. Terdapat 16 nilai murni seperti yang diperkenalkan menerusi KBSM iaitu baik hati, berdikari, berhemah tinggi, hormat menghormati, kasih sayang, keadilan, kebebasan, keberanian, kebersihan fizikal dan mental, kejujuran, kerajinan, bekerjasama, kesederhanaan, kesyukuran, rasional dan semangat bermasyarakat. Daripada pemerhatian yang dijalankan, didapati semua subjek ada menerapkan nilai-nilai murni kecuali subjek C3.

c) Sambutan pelajar tentang penggunaan cerpen lebih kerap.

Pelajar/Sambutan	Ya (%)	Tidak (%)	Tidak Tahu (%)	Jumlah (%)
Subjek A1	42.4	48.5	9.1	100
Subjek B2	54.5	18.2	27.3	100
Subjek C3	64.3	14.3	21.4	100
Subjek D4	43.4	33.3	2.3	100
Subjek E5	50.0	31.8	18.2	100
Subjek F6	47.4	15.8	36.8	100

Jadual 6 : Sambutan Pelajar Tentang Penggunaan Cerpen Lebih Kerap.

Daripada dapatan di atas, dapatlah disimpulkan iaitu hanya sebahagian sahaja pelajar yang bersetuju mengadakan lebih masa untuk penggunaan bahan sastra. Khususnya cerpen dalam pengajaran Bahasa Melayu. Dengan ini pengkaji berpendapat 1 waktu yang diperuntukan oleh KPM bagi penggunaan bahan sastra dalam pengajaran bahasa Melayu adalah mencukupi dan memadai jika digunakan secara terancang oleh guru-guru Bahasa Melayu.

- d) Sambutan pelajar tentang penggunaan cerpen lebih menarik berbanding dengan penggunaan bahan lain dalam pengajaran Bahasa Melayu.

Pelajar/Sambutan	Ya (%)	Tidak (%)	Tidak Tahu (%)	Jumlah (%)
Subjek A1	48.5	24.2	27.3	100
Subjek B2	60.6	24.2	15.2	100
Subjek C3	60.7	17.9	21.4	100
Subjek D4	70.0	20.0	10.0	100
Subjek E5	77.3	13.6	9.1	100
Subjek F6	68.4	21.1	10.5	100

Jadual 7 : Sambutan Pelajar Tentang Penggunaan Cerpen lebih Menarik Berbanding dengan Penggunaan Bahan Lain dalam Pengajaran Bahasa Melayu.

Daripada soal selidik di atas jelas bahawa lebih 60% pelajar Subjek B2, C3, D4, E5 dan F6 begitu tertarik dengan penggunaan cerpen sebagai bahan pengajaran jika dibandingkan dengan bahan-bahan lain dalam pengajaran Bahasa Melayu. Pelajar Subjek A1 memberi respon 'Ya' 48.5%, 'Tidak' 24.2% dan 'Tidak Tahu' 27.3%. ini menunjukkan pelajar Subjek A1 tidak menghiraukan apa bahan yang digunakan, asalkan Subjek A1 dapat menarik perhatian mereka semasa menyampaikan pengajaran itu sudah memadai.

- e) Sambutan pelajar terhadap membaiki kebolehan tatabahasa melalui pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.

Pelajar/Sambutan	Ya (%)	Tidak (%)	Tidak Tahu (%)	Jumlah (%)
Subjek A1	75.8	9.1	15.1	100
Subjek B2	63.7	21.2	15.1	100
Subjek C3	78.6	3.6	17.8	100
Subjek D4	60.0	23.3	16.7	100
Subjek E5	59.1	9.1	31.8	100
Subjek F6	89.4	5.3	5.3	100

Jadual 8 : Sambutan Pelajar Terhadap Membaiki Kebolehan Tatabahasa Melalui Pengajaran Bahasa Melayu Menggunakan Cerpen.

Daripada respon pelajar di atas, jelas menunjukkan majoriti pelajar Subjek A1, C3, dan F6 beranggapan pengurusan cerpen dalam pengajaran Bahasa Melayu membaiki kebolehan tatabahasa mereka kecuali pelajar Subjek B2, 36.3%, Subjek D4, 40.0% dan Subjek E5, 40.9% tidak mengetahui pengajaran gurunya dapat membaiki tahap kebolehan tatabahasa mereka. Dalam pemerhatian sebanyak 3 kali, pengkaji dapati hanya Subjek F6 sahaja menyentuh tentang aspek tatabahasa iaitu, kata majmuk gabungan. Besar kemungkinan itulah pelajar Subjek F6 paling ramai memberi respon 'Ya' iaitu sebanyak 89.4%.

- f) Minat pelajar membaca cerpen bertambah akibat daripada penggunaan cerpen dalam pengajaran Bahasa Melayu..

Pelajar/Sambutan	Ya (%)	Tidak (%)	Tidak Tahu (%)	Jumlah (%)
Subjek A1	78.8	9.1	12.1	100
Subjek B2	75.6	12.1	12.1	100
Subjek C3	67.8	3.6	28.6	100
Subjek D4	83.3	10.0	6.7	100
Subjek E5	81.8	0.0	18.2	100
Subjek F6	94.7	0.0	5.3	100

Jadual 9 : Minat Pelajar Membaca Cerpen Bertambah Akibat daripada Penggunaan Cerpen dalam Pengajaran Bahasa Melayu.

Pada umumnya, minat membaca bahan-bahan cerpen meningkat di kalangan pelajar akibat daripada penggunaan bahan cerpen dalam pengajaran Bahasa Melayu. Bagi pelajar Subjek C3, 28.6% memberi respon 'Tidak Tahu' berkemungkinan tidak galakan yang khusus diberi oleh Subjek C3 selepas pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen. Ini juga berkemungkinan Subjek C3 baru setahun berpengalaman mengajar.

Bagi Subjek A1,B2,D4,5E dan F6 melebihi 75.5% pelajar mereka yang mengakui bahawa minat mereka membaca cerpen bertambah akibat pengajaran Bahasa Melayu dengan menggunakan cerpen oleh guru-guru mereka.

- g) Keyakinan pelajar mengemukakan pendapat secara lisan setelah mengikuti pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.

Pelajar/Sambutan	Ya (%)	Tidak (%)	Tidak Tahu (%)	Jumlah (%)
Subjek A1	54.5	3.1	42.4	100
Subjek B2	42.4	15.2	42.4	100
Subjek C3	42.8	28.6	28.6	100
Subjek D4	43.4	33.3	23.3	100
Subjek E5	22.7	22.7	54.6	100
Subjek F6	68.4	26.3	5.3	100

Jadual 10 : Keyakinan Pelajar Mengemukakan Pendapat Secara Lisan Setelah Mengikuti Pengajaran Bahasa Melayu Menggunakan Cerpen.

Daripada respon yang diberikan oleh pelajar, dapatlah disimpulkan bahawa sebahagian pelajar sahaja yang berasa mereka diberi peluang mengeluarkan pendapat secara lisan setelah mengikuti pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen. Bagi pelajar Subjek E5 hanya 22.7% sahaja yang berpendapat mereka diberi peluang mengemukakan pendapat setelah mengikuti pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.

Bagi pelajar Subjek F6 paling ramai berpendapat mereka diberi peluang mengemukakan pendapat secara lisan iaitu, 68.4% kerana daripada pemerhatian pengkaji dapati Subjek F6 sering berbincang dan memberi peluang pelajar menjalankan aktiviti lisan seperti berbalas pantun, mendeklamasikan syair dan membincangkan serta menerangkan watak setelah selesai melakar wajah watak-watak tertentu pada sehelai kertas lukisan.

- h) Pelajar lebih sedar tentang keindahan Bahasa Melayu setelah mengikuti pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.

Pelajar/Sambutan	Ya (%)	Tidak (%)	Tidak Tahu (%)	Jumlah (%)
Subjek A1	51.6	24.2	24.2	100
Subjek B2	42.4	6.1	51.5	100
Subjek C3	51.6	15.2	18.2	100
Subjek D4	73.3	10.0	16.7	100
Subjek E5	50.0	18.2	31.8	100
Subjek F6	78.9	5.3	15.8	100

Jadual 11 : Pelajar Lebih Sedar Tentang Keindahan Bahasa Melayu Setelah Mengikuti Pengajaran Bahasa Melayu Menggunakan Cerpen.

Daripada respon di atas, didapati majoriti pelajar Subjek D4 dan F6 yang begitu sedar tentang keindahan Bahasa Melayu menggunakan cerpen iaitu melebihi 70%. Bagi pelajar Subjek A1, B2, C3 dan E5 hanya sebahagian daripada pelajar mereka yang menyedari tentang keindahan Bahasa Melayu manakala selebihnya sama ada mendapati tiada keindahan Bahasa Melayu yang digunakan dalam bahan saastera terutamanya cerpen atau mereka tidak dapat mengesan keindahan Bahasa Melayu dalam bahan cerpen kerana tidak pernah ditekankan oleh guru. Dalam pemerhatian selama 8 minggu di kalangan 6 subjek, hanya Subjek D4 menekankan tentang gaya bahasa saastera dan pengajarannya kali ketiga, beliau telah meminta pelajaranya menukarkan bahasa biasa atau fakta ke gaya bahasa saastera. Oleh itu respon pelajar Subjek D4 agak baik iaitu, 73.3% menunjukkan mereka benar-benar menghayati keindahan bahasa daripada bahan bahan saastera. Bagi pelajar Subjek F6 pula, respon mereka amat baik iaitu, 78.9% berkemungkinan kerana Subjek F6 sering meminta pelajaranya mencipta pantun dan syair. Walaupun semasa pemerhatian pengkaji sebanyak 3 kali, Subjek F6 tidak pernah menekankan tentang keindahan bahasa saastera secara langsung tetapi besar kemungkinan beliau telah menyentuh dan mengajarnya sejak awal tahun. Dalam temubual tidak berstruktur, Subjek F6 menyatakan setiap minggu beliau mengajar menggunakan bahan saastera.

- i) Sambutan pelajar tentang peningkatan kebolehan menulis karangan meningkat setelah mengikuti pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.

Pelajar/Sambutan	Ya (%)	Tidak (%)	Tidak Tahu (%)	Jumlah (%)
Subjek A1	51.5	48.5	0.0	100
Subjek B2	45.5	45.5	9.0	100
Subjek C3	35.7	60.7	3.6	100
Subjek D4	53.3	40.0	6.7	100
Subjek E5	45.3	54.5	0.0	100
Subjek F6	63.2	31.4	5.3	100

Jadual 12 : Sambutan Pelajar tentang Peningkatan Kebolehan Menulis Karangan

Berdasarkan soal selidik ini, hanya 35.7% sahaja pelajar Subjek C3 beranggapan kebolehan menulis karangan mereka meningkat setelah mengikuti pengajaran bahasa Melayu menggunakan cerpen. Manakala 63.2% pelajar Subjek F6 yang menyatakan kebolehan menulis karangan mereka meningkat setelah mengikuti pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.

Sebahagian pelajar Subjek A1, B2, D4 dan E5 beranggapan kebolehan menulis karangan meningkat setelah mengikuti pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen manakala sebahagian lagi iaitu antara 40% hingga 54% menganggap peningkatan penulisan karangan mereka hanya sedikit.

- j) Sambutan pelajar tentang penggunaan cerpen dalam pengajaran Bahasa Melayu telah memberi pengalaman baru kepada mereka.

Pelajar/Sambutan	Ya (%)	Tidak (%)	Tidak Tahu (%)	Jumlah (%)
Subjek A1	57.6	36.4	6.0	100
Subjek B2	33.3	54.6	12.1	100
Subjek C3	64.3	28.6	7.1	100
Subjek D4	46.7	43.3	10.0	100
Subjek E5	34.4	54.5	9.1	100
Subjek F6	57.9	42.1	0.0	100

Jadual 13 : Sambutan Pelajar tentang Penggunaan Cerpen dalam Pengajaran bahasa Melayu telah Memberi Pengalaman Baru kepada Mereka.

64.3% pelajar Subjek C3 mengatakan penggunaan cerpen dalam pengajaran Bahasa Melayu telah memberi pengalaman baru kepada mereka. Daripada temubual tidak berstruktur, dengan pengkaji, Subjek C3 menyatakan beliau tidak pernah menggunakan bahan sastra dalam pengajaran sebelum ini. Besar kemungkinan sebahagian besar pelajar Subjek C3 berasa seronok mengenali hasil sastra Melayu iaitu, cerpen dalam 3 kali pengajaran semasa pengkaji membuat kajian.

Bagi pelajar B2 dan E5 pula, majoriti beranggapan hanya sedikit sahaja pengalaman baru yang diperolehi daripada pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen. 54.6% pelajar Subjek B2 dan 54.5% pelajar Subjek E5 yang tidak mengalami sebarang pengalaman baru kepada mereka, manakala 12.1% pelajar Subjek B2, 91% pelajar subjek E5 dan 10.0% Subjek D4 tidak tahu penggunaan cerpen dalam pengajaran Bahasa Melayu memberi pengalaman baru kepada mereka.

- k) Sambutan pelajar tentang memperolehi manfaat belajar erti dan penggunaan perkataan serta frasa baru setelah mengikuti pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.

Pelajar/Sambutan	Ya (%)	Tidak (%)	Tidak Tahu (%)	Jumlah (%)
Subjek A1	57.6	39.4	3.0	100
Subjek B2	45.4	36.4	18.2	100
Subjek C3	39.3	46.4	14.3	100
Subjek D4	63.4	33.3	3.3	100
Subjek E5	40.9	40.9	18.2	100
Subjek F6	78.9	21.1	0.0	100

Jadual 14 : Sambutan tentang memperolehi Manfaat Belajar Erti dan Penggunaan Perkataan serta Frasa Baru.

Pada keseluruhannya pelajar Subjek F6 mengakui mereka memperolehi manfaat belajar erti dan penggunaan perkataan serta frasa baru setelah mengikuti pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen. Ini dapat dibuktikan semasa pemerhatian yang dijalankan oleh pengkaji, Subjek F6 menjalankan aktiviti perbendaharaan kata dalam ketiga-tiga pengajarannya.

Pelajar Subjek D4 juga memberi respon yang agak tinggi iaitu, 63.4% kerana semasa pengajarannya, perkataan susah dan frasa-frasa denotatif dan konotatif dibincangkan dengan para pelajar secara lisan.

Namun pengkaji agak terkejut dengan respon Subjek E5 yang agak baik iaitu 40.9%. Dalam pemerhatian yang dibuat sebanyak 3 kali, Subjek E5 tidak pernah mencatat perkataan susah atau berbincang tentang frasa baru. Mungkin sekali para pelajar Subjek E5, menggarap perkataan dan frasa baru secara individu dalam masa pengajaran berlaku kerana mereka adalah pelajar kelas khas.

- 1) Sambutan pelajar yang tertarik dengan pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.

Pelajar/Sambutan	Ya (%)	Tidak (%)	Tidak Tahu (%)	Jumlah (%)
Subjek A1	33.4	60.5	6.1	100
Subjek B2	30.3	48.5	21.2	100
Subjek C3	10.7	82.1	7.2	100
Subjek D4	30.0	60.0	10.0	100
Subjek E5	18.2	63.6	18.2	100
Subjek F6	68.4	31.4	0.0	100

Jadual 15 : Sambutan Pelajar yang Tertarik dengan Pengajaran Bahasa Melayu Menggunakan Cerpen.

Jelas, daripada data yang dipaparkan pelajar Subjek F6, 68.4% meminati pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen. Dalam ketiga-tiga pemerhatian yang dijalankan, Subjek F6 mengajar dengan bersahaja dan menjalankan pelbagai aktiviti seperti pembentangan tentang perbendaharaan kata dengan memberi maknanya oleh kumpulan yang membentangkannya, mencipta pantun, mencipta syair, membincangkan tentang nilai-nilai murni dan meminta pelajar melakarkan watak yang telah dilakarkan. Kepelbagaian aktiviti yang telah dirancang dan dilaksanakan, para pelajar Subjek F6 tertarik dengan pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.

Pada keseluruhannya, setiap Subjek A1, B2, C3, D4 dan E5 tidak dapat menimbulkan minat dan membuatkan melebihi 65% pelajar masing-masing tidak tertarik dengan pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.

- m) Sambutan pelajar yang seronok mengikuti pengajaran Bahasa Melayu menggunakan Cerpen.

Pelajar/Sambutan	Ya (%)	Tidak (%)	Tidak Tahu (%)	Jumlah (%)
Subjek A1	75.8	12.1	12.1	100
Subjek B2	75.7	6.1	18.2	100
Subjek C3	57.1	10.7	32.2	100
Subjek D4	76.6	16.7	6.7	100
Subjek E5	81.8	9.1	9.1	100
Subjek F6	94.7	5.3	0.0	100

Jadual 16 : Sambutan Pelajar yang Seronok Mengikuti Pengajaran Bahasa Melayu Menggunakan Cerpen.

Pelajar Subjek F6 memberi respon 94.7% seronok memandangkan Subjek F6 mampu menjadikan pengajarannya menyeronokkan para pelajar dengan memberi peluang sebanyak mungkin kepada para pelajar melaksanakan pelbagai aktiviti.

Sekali lagi pengkaji agak terkejut dengan respon pelajar Subjek E5 iaitu, 81.8% seronok, memandangkan semasa 3 kali pemerhatian yang dijalankan Subjek E5 hanya meminta pelajarinya membaca petikan dan menerangkan sambil lalu sahaja.

Bagi pelajar Subjek A1, B2 dan D4 responnya juga baik iaitu, 75% ke atas, semua subjek telah mempelbagaikan aktiviti pengajaran untuk menyeronokkan para pelajar dan ‘menghidupkan’ pengajaran bahasa Melayu menggunakan cerpen.

Cuma pelajar Subjek C3 yang hanya 57.1% sahaja yang seronok. Besar kemungkinan pelajar-pelajar ini yang benar-benar memberi tumpuan terhadap pengajaran Subjek C3. Pengkaji berpendapat sedemikian kerana semasa pemerhatian dijalankan didapati Subjek C3 tidak menegur pelajar-pelajarnya yang berbual-bual serta tidak memberi tumpuan terhadap pengajaran Subjek C3.

Sebagai kesimpulannya, faktor guru, pelajar dan bahan pengajaran memainkan peranan yang penting dalam pengajaran dan pembelajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen. Guru memainkan peranan terpenting mewujudkan suasana pembelajaran yang sesuai dengan menyesuaikan kaedah dan teknik pengajarannya. Pengajaran juga akan lebih bermakna jika guru dapat mengawal kelas dengan baik. Guru juga haruslah memberi peluang sebanyak mungkin kepada pelajar untuk melaksanakan pelbagai aktiviti. Dengan ini, para pelajar akan rasa seronok dan dihargai. Guru sebaik mungkin menjadi fasilitator atau pembimbing. Pengajaran yang berfokus kepada pelajar adalah yang terbaik bagi 'menghidupkan' kelas.

Bahan yang digunakan mestilah bersesuaian dengan tahap kebolehan dan pemikiran pelajar. Dalam konteks, kajian ini subjek kajian telah menggunakan pelbagai bahan cerpen seperti daripada buku teks, teks antologi cerpen, cerpen dalam majalah Dewan Siswa dan cerpen yang difotostat. Jelaslah bahawa guru, pelajar dan bahan yang digunakan amat berpengaruh dalam pengajaran Bahasa Melayu menggunakan cerpen.